

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 3

Júl 2007

Pán Ježiš sa po zmŕtvychutí ukázal ako prvej Márii Magdaléne, aby všetkým ukázal, že dôležitá nie je naša minulosť, ale obrátenie srdca a láska k nemu.

(Echo Veľkej noci 2007 – myšl. z homílie)

Náš kostol

Blíži sa výročie vysviacky farského kostola a pri tejto príležitosti nebude zle si znova pripomenúť niečo z jeho histórie. Robilo sa to už viackrát, ale jednak čas pôsobí na našu pamäť a opakovanie je matkou múdrosti – ako je všeobecne známe – a jednak dorastá nová generácia, ktorá sa možno s niektorými týmito údajmi ešte nestretla. Takže pre obe tieto kategórie trošku histórie:

Prvá správa o kostole v Radošine pochádza z rokov 1332 – 1337 a ten bol zasvätený sv. Pavlovi. V polovici 16. storočia tento kostol ešte stál, ale ďalej sa o jeho osude nevie. (Aj keď nie je ťažké si domyslieť, že asi jednoducho doslúžil.)

Súčasný kostol bol postavený v renesančnom slohu v rokoch 1636 – 1644 a mal patrocinium Najsvätejšej Trojice, ako o tom svedčí i obraz na hlavnom oltári, ktorý však pochádza až - spolu s hlavným oltárom - z druhej polovice 18. storočia. Farnosť i naďalej zostala farnosťou Najsvätejšej Trojice, ale

neskoršie posvätenie chrámu na sviatok Povýšenia Svätého kríža posunulo sviatok nášho kostola na

14. september. V súčasnosti je v kostole možné vidieť veľa barokových

prvkov, lebo v roku 1755 bol kostol zbarokizovaný.

Príkaz na stavbu kostola dal nitriansky biskup Ján Telegdy a jeho kamenný erb sa nachádza v podveží kostola. Pôvodný kostol bol bez veže. Tá bola predstavená pred kostol a spojená s ním do jedného celku v roku 1663 na príkaz ostrihomského arcibiskupa a nitrianskeho biskupa Juraja Selepčeniho. Jeho kamenný erb je umiestnený nad vstupom do podvežia. V medziobdobí medzi starým a výstavbou nového kostola sa slúžili sväté omše v kaplnke Svätého kríža, ktorá má kapacitu asi päťdesiat ľudí a v roku 1636, čiže v roku začiatku výstavby súčasného kostola, už stála.

ZHRNUTIE:

- Výstavba kostola 1636 – 1644, renesančný sloh, neskôr zbarokizovaný, iniciátor výstavby biskup Ján Telegdy – vid' erb v predsieni nad vchodom do kostola.
- Výstavba veže v roku 1663 – biskup Juraj Selepčeni – vid' erb nad vchodom do predsieni kostola.
- Kaplnka Svätého kríža – miesto slávenia svätých omší v čase výstavby kostola.

Vek nášho kostola, jeho história, jeho vzhľad, posvätná atmosféra vytvorená starým a pôsobivým umeleckým zariadením, si zasluhujú našu úctu. Jej najdôležitejším prejavom je čistota duší, ktoré si tu prichádzajú uctiť Boží majestát, oddýchnuť a načerpať duchovných síl do ďalších dní. Mal by to byť pre nás sviatok sviatkov.

Zdroj: Knižka o Radošine

Poznáme svoj kostol?

V ôsmom pokračovaní o spoznávaní nášho kostola sa oboznámime so životom sv. Terézie z Lisieux, nazývanej aj sv. Terézia od Dieťaťa Ježiša, učiteľky Cirkvi a so životom sv. Antona Paduánskeho, kňaza a učiteľa Cirkvi. Ich sochy sa nachádzajú pri vstupe do kostola.

Sv. Anton Paduánsky

Na pravej strane vedľa vchodu do kostola je socha sv. Antona Paduánskeho s malým Ježiškom na rukách.

Pôvod jeho mena je latinský, označujúci rímsky rod Antoniovcov, čo znamená v y n i k a j ú c i, popredný. Sv. Anton sa narodil v roku 1195 v Lisabone / Portugalsko /.

Jeho vlastné meno bolo Ferdinand Bulone. Keď mal pätnásť rokov, vstúpil medzi regulárnych kanonikov v Coimbre, kde na univerzite získal základné teologické vzdelanie.

Jeho múdrosti a výrečnosti nemohli odolať ani najzatvrdilejší hriešnici. Jeho kázne sprevádzali zázraky. Neskôr

sa pridal k duchovným bratom sv. Františka z Assisi. Ako františkán chcel ísť ohlasovať evanjelium do Afriky, určili mu však prácu v Európe. Apoštoloval ako ľudový kazateľ na území dnešného Talianska a Francúzska. Mal dar

reči spojený s askézou a duchovnou vrúcnosťou a dar proroctva. Svätý František ho vymenoval za učiteľa na teologickom františkánskom učilišti v Bologni, kde prednášal filozofiu.

V roku 1230 prišiel do Padovy, kde 13. júna 1231 zomrel v tridsiatom šiestom roku života. Zanechal po sebe písomné dedičstvo, okrem iného i zbierku kázni Sermones.

O jedenásť mesiacov neskôr bol kanonizovaný pápežom Gregorom IX. Bol to jeden z najkratších kanonizačných procesov Cirkvi. Pápež Pius XII.

ho vyhlásil v roku 1946 za učiteľa Cirkvi. Jeho telesné pozostatky uložili do baziliky jemu zasvätenej v Padove, ktorá je jednou z najpopulárnejších svätýň v Európe.

V ikonografii je zobrazený vo františkánskom habite, neraz ako káže, alebo ako drží dieťa Ježiša, ktoré sa mu ukázalo.

Sv. Anton Paduánsky je patrónom niekoľkých reholí a bratstiev, manželstiev, snúbencov, pocestných a stratených ľudí.

Sv. Terézia z Lisieux

Narodila sa 2.1.1873 v Alençone /Francúzsko/.

Bola posledným z deviatich detí Luisa Martina a Zélie Guerinovej.

Päť ich dcér vstúpilo do rehole, z toho štyri do karmelitánskeho rádu v Lisieux. Terézia už pri prvom svätom prijímaní prosila Pána, aby „jej vzal

slobodu“.

Veľmi mladá chcela taktiež vstúpiť do kláštora. Jej otec bol nábožný, preto súhlasil, ale biskup Delacroette zakázal jej prijatie do kláštora pre nízky vek – nemala ešte ani pätnásť rokov.

Pri audiencii u Svätého Otca Leva XIII. priamo prosila pápeža o dišpenz od veku, a tak 9. apríla 1888 vstúpila do karmelitánskeho kláštora. Rehoľa, do ktorej Tereza vstúpila, bola prísna. Sestry sa modlili a robili pokánie, aby pomáhali ľuďom dosiahnuť nebo.

Manuálnej práci bolo vymedzených šesť hodín, modlitbe a rozjímaniu šesť a pol, súkromnému zamestnaniu dve hodiny. Okrem dvoch hodín zamestnania, keď šili, sa vôbec nerozprávali. Ticho im uľahčovalo rozhovor s Bohom. Cvičili sa v pokore, evanjeliovej prostote a v dôvere v Boha.

Manuálna práca bola pre Terezu veľkou skúškou. Napriek ťažkému životu bola šťastná. Jej krehké zdravie však nakoniec nezneslo tvrdý život karmelitánok. Počas Veľkonočných sviatkov v roku 1896 začala vykašľávať krv. Mala dvadsaťštyri a pol roka, keď 30.9.1897 zomrela na perách so slovami: „Môj Bože, milujem Ťa.“

Za blahoslavenú bola vyhlásená v roku 1923, za svätú v roku 1925 a pápež Ján Pavol II. ju vyhlásil 19. októbra 1997 za učiteľku Cirkvi.

Sv. Terézia z Lisieux je patrónkou misií a misionárov.

Spracovala: M. Bušíková

Naši osemdesiatníci:

Bartošeková Mária,
Bartošeková Veronika,
Beňo Milan,
Cvik Ján,
Farkašová Anna,
Mistriková Jozefína,
Moravčíková Jozefína,
Oravcová Mária,
Šisková Emília.

DETSKÁ RUBRIKA

Prázdniny s Ježišom

Prázdniny sú v plnom prúde, každý žiak či študent prežíva najradostnejšie obdobie roka, no často s učebnicami a zošitmi odkladáme aj to, čo sa vlastne ODLOŽIŤ NEDÁ – naše krstné povolanie – byť Božími deťmi.

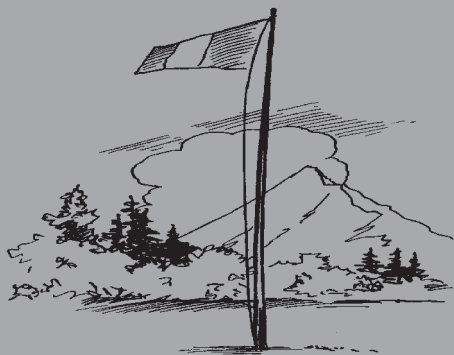
Ježiš nás volá k sebe deň čo deň, naplňa nás pokojom a radosťou pri modlitbe, každom dobrom skutku, vo svätej omši.

Je len na nás, ako odpo- vieme, či sa prázdniny pre nás stanú naozaj len „prázdny- mi dňami“ bez Ježiša, alebo sa my bude- me pomaly viac a viac

podobáť na nášho „Brata“. Ježiš je vždy s nami, je našim Slnkom, ktoré nám pomáha rásť. Ak z neho čerpám, stávam sa tiež malým slnkom, pri ktorom je každému dobre.

Slovami „Idte v mene Božom“ na záver svätej omše prijímame poslanie ísť a rozdávať všetkým to, čo sme prijali – Ježišovo slovo i Jeho samého. Myslime na to pri letných huncútstvach a skúmame, čo by asi na našom mieste urobil Ježiš. Vstaňme od počítača či od telky a skúsme urobiť niečo dobré.

AKR.

Naše stretká

Mnohí z vás sa pýtajú, **čo to vlastne tie stretká sú**. Rady by sme vás s nimi oboznámili, aby ste nemali mylnú mienku.

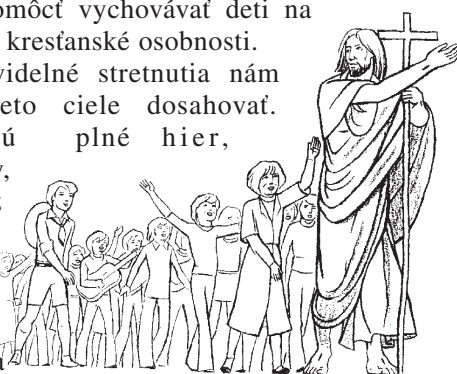
V prvom rade našimi základnými hodnotami, z ktorých vychádzame, sú: živá viera, úcta k životu, otvorené spoločenstvo, radostná služba, zodpovednosť a dôvera.

Naším hlavným cieľom je vytvoriť prostredie, v ktorom sa budeme dobre cítiť, miesto, kde vládne porozumenie, priateľská atmosféra, miesto, kam patríme a chceme patriť.

Taktiež pomôcť vychovávať deti na plnohodnotné kresťanské osobnosti.

Naše pravidelné stretnutia nám pomáhajú tieto ciele dosahovať. Stretnutia sú plné hier, spevu, zábavy, ale taktiež duchovných myšlienok a zamyslení.

Budeme radi, keď sa pridáte pozrieť a ak by sa vám páčilo, aj pravidelne stretnúť navštevovať.

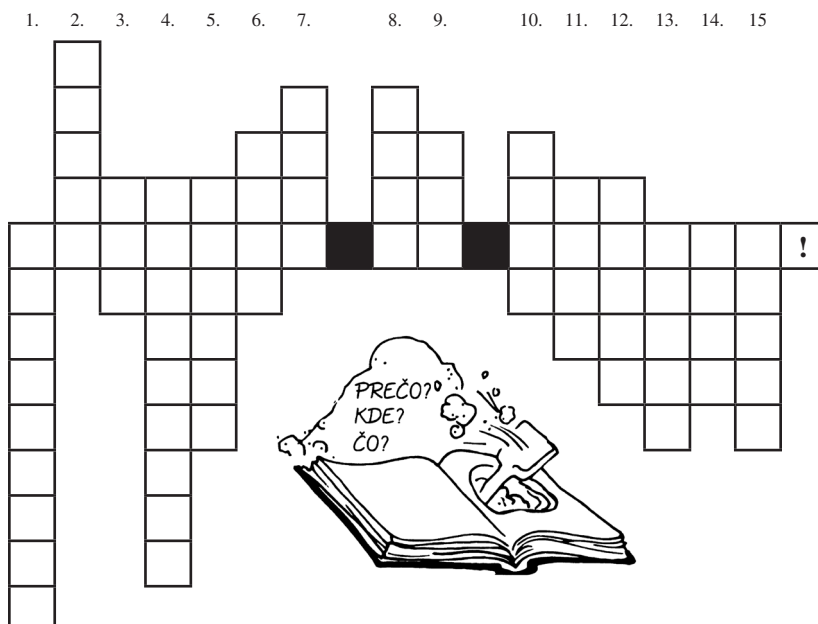

Animátorky stretnutí

Táto malá tajnička nám trochu osvieži pamäť a ukáže, kde a prečo tráviť viac voľného času:

1. rehoľník žijúci sám, ďaleko od ľudí
2. bol ukrižovaný vedľa Ježiša
3. zvuk, ktorý vydáva kuriatko
4. veľmi zafúľané domáce zvieratko
5. a Gomora
6. tečie v potoku i z kohútika batérie
7. krásny kvet s tŕním
8. pozdrav
9. zachránil sa s rodinou a zvieratami v korábe
10. horná končatina
11. znak spásy
12. Ježišova mama
13. svieti vo dne, v noci ho nevidíme
14. miesto, kde sa chceme všetci stretnúť
15. Boží posol

Človek mieni...

(Zážitok z púte)

Bolo krásne slnečné júnové ráno roku 1979. Po ceste smerom do poľského Krakova sa trmácal starý autobus. Sedeli v ňom študenti rôznych stredných škôl, ktorí dostali túto exkurziu za odmenu. Z nášho gymnázia som išla ja a Dáša, ktorá bola zo susednej triedy. Utešené ráno sľubovalo pekný deň a cesta pokojne ubiehala. Staručký autobus odľukoval akoby z posledných síl a potreboval prestávky. Našu predprázdninovú náladu nám však nič nemohlo pokaziť. Obdivovali sme krásu bujnej júnovej slovenskej prírody a navzájom sme sa spoznávali.

Po niekoľkých zastaveniach bolo jasné, že Dáša padla do oka počernému chalanovi, ktorý mi, ani neviem ešte vtedy prečo, nebol veľmi sympatický. Po niekoľkých požiadaniach o odfotenie sa rozrozprával. „Ja idem tým Poliakom povedať – Boga tvojego polskiego...“ – uškrnul sa. „Sú to takí tmári a ešte teraz oveľa viac, keď majú toho pápeža.“ Zo Zdena sa vykľul veľmi angažovaný člen SZM. Možno jeho politické ambície siahali ešte vyššie. Pekný deň sa ihneď

zmenil. „Noto bude exkurzia!“ pomyslela som si, keďže sa nám tento otravný kariérista úplne prilepil na päty. Svoj „vtipný“ výrok opakoval niekoľkokrát za deň. Prišiel večer. Naplánovaná bola noc na súkromí v ždiarskych rodinách, kde sme boli vopred zadelení. Nasledujúce ráno sa mali prekročiť slovensko-poľské hranice. Noc bola bez problémov. Ráno sa na oblohe ukázalo rovnako veselé slniečko ako v predchádzajúci deň. Rodiny boli milé a pohostinné. Najedli sme sa, pobalili a nastúpili do autobusu, ktorý nás zaviezol na hraničný prechod. Asi po polhodine začali colníci svoju prácu. To znamenalo, že sme si do spriatelenej „socialistickej“ či „ľudovej“ krajiny museli pripraviť platné pasy a sami sme museli byť pripravení na colnú prehliadku.

O chvíľu-čo nevidíme? Hraničná kontrola socialistického štátu odvádzala nášho hrdinu. O ďalšiu polhodinu prišli po jeho veci. Vysvitlo, že Zdeno si doma zabudol pas. Na vlastné náklady sa musel od hraníc s dlhým nosom vrátiť domov. Nepomohla mu ani jeho angažovanosť. Svoj hanlivý výrok nakoniec nepovedal nikomu. Lebo Boh si to neželal.

Ing. Eva Rolincová

Správy zo života farnosti

- 7. júna veriaci vzdali úctu Najsvätejšiemu Kristovmu telu a krvi v procesii so Sviatosťou oltárnou v okolí kostola.

- Na sviatok Najsvätejšieho srdca Ježišovho sa skupinka veriacich pomodlila pri Lurdskej jaskynke posvätný ruženec a litánie k Božskému srdcu.

- 23. júna sa osemdesiatnici žijúci alebo pokrstení vo farskom kostole v Radošine stretli na slávení svätej omše pri prí-

ležitosti svojho životného jubilea.

Farská knižnica informuje a odporúča:

Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú:

Streda od 13. hod. do 16. hod.

Pre milovníkov historických románov odporúčame : Pieseň o Bernadete od známeho spisovateľa Franza Werfela. V knižnici je aj veľa ďalších historických románov.

AUGUST

6.	Premenenie Pána	Sviatok
9.	v. Terézie Benedikty z Kríža, panny a mučenice spolupatrónky Európy	Sviatok
10.	Sv. Vavrinca, diakona a mučeníka	Sviatok
15.	NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE	SLÁVNOSŤ
24.	Sv. Bartolomeja, apoštola	Sviatok
30.	Výročie posviacky katedrálneho chrámu v Trnave	Sviatok

SEPTEMBER

7.	Sv. košických mučeníkov	spomienka
8.	Narodenie Panny Márie	sviatok
14.	Povýšenie svätého kríža	sviatok
15.	SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE, PATRÓNKY SLOVENSKA	SLÁVNOSŤ
16.	VÝROČIE POSVATENIA FARSKEHO CHRÁMU	SLÁVNOSŤ
21.	Sv. Matúša, apoštola a evanjelistu	sviatok
29.	Sv. Michala, Gabriela a Rafaela, archanjelov	sviatok

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

AUGUST:

Všeobecný: Aby všetci, čo prechádzajú vnútornými ťažkosťami a skúškami, našli v Kristovi svetlo a podporu, ktoré ich privedú k objaveniu skutočného šťastia.

Misijný: Aby Cirkev v Číne bola svedkom čoraz väčšej jednoty a aby preukazovala svoje účinné a viditeľné spojenie s Petrovým nástupcom.

Úmysel KBS: Nech nám je vzorom nanebovzatá Panna Mária, aby sme kráčajúc za ňou došli do nebeskej slávy.

SEPTEMBER:

Všeobecný: Aby ekumenické zhromaždenie v Sibíri v Rumunsku prispelo k rastu jednoty medzi všetkými kresťanmi, za ktorú sa Pán modlil pri Poslednej večeri.

Misijný: Aby všetci misionári radostne nasledujúci Krista vedeli, ako prekonať ťažkosti, s ktorými sa stretávajú v každodennom živote.

Úmysel KBS: Nech učitelia a žiaci prosia Ducha Svätého, aby im osvecoval rozum a pomáhal im rozoznávať dobro od zla.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine v pondelok a utorok od 16,30 – 18,00 h, v piatok od 8,00 – 9,00 h a od 15,00 – 16,30 h,

v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 h a od 16,30 – 18,00 h,

v Bzinciach vo štvrtok od 16,30 – 18,00 h.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8,00 – 18,00 h

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne /alebo telefonicky/.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. iných sviatostí, trvá dva roky.